

סמי גרינשפן, בעלה הרביעי של אביבה ירושלמי מזה שנתיים, עיתונאי ומתרגם סרטים, העומד עתה בפני גירושין מהירשת העשירה.

מחזה שהפך כבר לתמונה שיגרי תית בחיי הלילה של תל-אביב לא היה מחזה מלבב ביותר. אשה נאה, לבושה ב- היור, שהותירה את שנות-הזוהר שלה מ- אחריה, הייתה מבלה עד שעות מאוחרות במקוה הביזר הליליים של תל-אביב. היא היתה באה בגפה, מצטנעת בתוך המולה מבלי למשוך תשומת-לב, מוצאת לה פינה ליד הבאר ועוקבת משם באיטיות מירבית את המתחולל סביבה, כאילו אינה שייכת. אבל לאחר ששתתה כמה כוסות, כבר הייתה בגילופין. לפתע, היתה הופכת לדמות אחרת.

מה שהיה מתחולל אחר-כך עורר הסתייגויות גם בקרב אותם ציפורי-הלילה הרגיזים לתופעות מזוהות. כשהיא קת-חושם, ניסתה האשה לצאת מבדיותה, לחפש חברה ובני-לוחיה בדרכים לא שיגרמיות. לרוב — היו ניסיונות אלה מסתיימים באותה צורה: ידידה ומכירה היו לוקחים אותה במצב של שיכרות, לדירתה.

שיא הישג
פיתחן והחברה התל-אביבית היתה צריכה לסדר-היום על הסצנות האומללות הללו, לולי אישיותה של גיבורתן. היתה זו אביבה ירושלמי (38), בתו של איל-התעשייה הישראלי חיים ירושלמי, ואהת היורשות של אימפריית-המיליונים שהשאיר אחריו כאשר נפטר ממחלת הסרטן, לפני שלוש שנים ב- ערך. מאחרי הסצנות הדרמטיות שהתחוללו בפומבי הסתתרה טרגדיה אישית של אשה אומללה, שהזכירה לחבים את פרשתה של שרה צ'רצ'יל, בתו של וינסטון צ'רצ'יל.

שפה סירוס בתריסר צורות

מתחלים: רק שבעה ימימחלה לשנה, ב- ממוצע, קיימים בשורות המשטרה. **שישיה מיליון ליטר דלק**, מצד שני, משרד-המשטרה נהנה מתקציב די נאה, כדי לשרת את כל הכבודה הזאת: 104 מיליון לירות, בשנה האחרונה.

יש למשטרת ישראל ציימכוניות המורכב מ-1260 כלי-רכב. הם נסעו, השנה, 32 מילי-יון קילומטר, צרכו שישיה מיליון ליטר דלק, לשם כך היו זקוקים להרבה נהגי-משטרה חדשים: המשטרה הוציאה, לאנשיה, בשנה אחת בלבד, 664 רשינות-נהיגה חדשים. המשטרה גם עוסקת — בדו"ח השנתי שלה — בסטאטיסטיקה, כך, למשל, אפשר לגלות ש-15,982 אזרחי ישראל ביקשו תעודת זה המאשרת שאין לגביהם רישום של עבר פלילי — ומהם היו 7365 איש שפנו לעזרת מיסמך זה לנציגות קונסולארית זרה — כי נראה למטרת-הגירה.

במכונות-אמת, לעומת זאת, נבדקו רק 267 איש, השנה. מספר מאלף יותר הוא אומדן הפושעים. נראה; לזכרי הדו"ח, שבין כל 10 אלפים נפש בישראל יש 610 פושעים או לפחות — עבריינים.

לא כולם מסוכנים, למרבה המזל: מבין 106,110 תיקים פליליים אותם פתחה המש-טרה, השנה, היו רק 29 תיקי-רצח; 32 תי-קים על ניסיון לרצח; 44 על גרימת מות ברשלנות. אבל היו גם 1432 עבירות-מין השנה, 67 ניסיונות-שוד — ולא פחות מ-9483 גניבות-רכב.

ישראלים בחו"ל

המאהב הגדול

הישראלים מרבים להתפאר בכיבושיהם הנשיים — בייחוד כשהם בחו"ל, אבל האמת היא שבאשר הם נתקלים במוסר החופשי של ארצות מסוימות — כולל המוסר של הנע-רות הצעירות בארצות-הברית — הם נדהמים לחלוטין.

נדהמים — ומקבלים את הדין בשמחה מרובה, כך, לפחות, טוען אלי מורחי (24), שיירוניאי במלחמת-ששת-הימים ולאחר מכן — מנדי-נוער בשירות עיריית חיפה, שיצא מאז לאמריקה — וחזר כדי לספר על חוויותיו, תיו, מול זני המוסר האמריקאי.

סיפור מירחיו, השבוע:

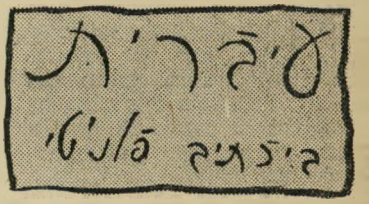
הפתעתני הראשונה הייתה כשפגשתי את סוואן, נערה אמריקאית טובה, מבית טוב, הוריה גם קיבלו אותי נהדר:

תייר מזרחי במעלה משנה לא-נורמאלי

בדיחה עממית מספרת על שיטר שביקש לרשום דו"ח לנהג, אשר החנה את מכוניתו במקום אסור — אבל ביקש ממנו לעבור לרחוב סמוך, בעל שם יותר קל לקריאה. ומי לא שמע צברים מסרסים בתריסר צורות את בטיייה של מילה לועזית, ה- כתובה באותיות עבריות?

בעוד האזרח הרגיל עובר על כך בשקט, התארגנה קבוצה של אזרחים אשר בעייה זו הטרידה אותם עד כדי כך, שהם הקימו אירגון בשם האגודה לכתוב עברי-חד-מש-מעי. בולטים ביניהם: מנהל מחלקת החינוך של עיריית תל-אביב, ד"ר שאול לוי, איש משרד-התחן אלכסנדר דותן, המשורר נתן אלתרמן, עורך סוכנות עת"ס חיים בלצן, אה רדשו הנגהת כתיב עברי מלא לגמרי, בחוספת סימנים מיוחדים שלא יותירו ספק כיצד יש לבטא כל מילה (ראה דוגמה).

עברית חדש-משמעות

הסכנה: לטיינות. כנגדם התייצבה האקדמיה ללשון העברית, הרואה בסוג זה של חידושים פגיעה במסורת של השפה הי-עברית. לכן דחתה האקדמיה כל ניסיון של חידוש, הסכימה רק להמליץ על שימוש בכתיב חצי-מלא, שאינו מספק את יוזמי האגודה.

השבוע התכנסו היוזמים בתל-אביב, יחד עם עיתונאים, סופרים ואנשי-רוח, כדי לדון בצעדים מעשיים. הסביר אחד מהם: "אם לא יונהגו שינויים אלה, בכלל עוללה האות העברית להעלם כאות חיה. פשוט יעברו ל- לטינית. המציאות המודרנית, עם המונחים הטכנולוגיים שלה, תחייב זאת."

הכתיב החסר, הטהור, יישאר לשימוש במיטמכים בעלי משמעות היסטורית או דתית. על השלטים, בעיתונים ובפירוטומים הרשמיים ישתמשו בכתיב החד-משמעי.

משטרה

מאחרי חומת המדים

הישראלי המצוי מכיר את השוטר כנותן דו"ח או כמפזר-הפגנות ולפעמים — ככפיש על סוס, במיצע-דיחה. השבוע יכול היה כל ישראלי להכיר את העולם המסועף — ולפ-עמים המרתק — המסתתר מאחרי חומת-המדים הכחולה.

עם פירסום דו"ח משרד-המשטרה גודע לאזרחים, למשל, שמשטרת-ישראל משתמ-שת ב-17 אלף טפסים שונים; שהיא שלחה, השנה, מעל למיליון ו-170 אלף מיברקים; ש-11,556 שוטרים, מתוך 11,556 הקיימים כאן בסך-הכל, עלו בדרגה; ושישיה שוט-רים קיבלו צ'לישים.

שוטרות ובדיקות-לב. הרו"ח העבה, המכיל 156 עמודים גודשיתרשימים, מגלה גם צדדים שליליים יותר: 14 אזרחים הגישו בקשות צו-על-תנאי נגד המשטרה, השנה; ו-43 איש הגישו תלונות ממש, נגד המש-טרה — 27 מתוכן נידחו.

המ-טרה מורכבת מגורמים רבים. בין ה- שאר, יש בשורתיה 544 שוטרות ו-905 בני-מיעוטים. יש המאריכים לשרת, בקרב ה- שוטרים: 105 שוטרים ואנשי-משטרה נמ-צאים בשירותה הפעיל מזה 31 שנה. להיות שוטר — זהו עיסוק שובר-לב. אי-לי משום כך שלחה המשטרה את כל אנ-שיה, הנמצאים מעל גיל 40, לבדיקה-לב. אבל אם חולים שוטרים רבים — אין הם